



DET
OBELSKE
FAMILIEFOND

Oplevelser fra en workshop for 80 børn mellem 12 og 16 år fra fire skoler i Kaliro- området

MY FUTURE IS LIKE AN EGG IN MY HAND, HOW DO I HANDLE IT?

Af Birgitte Bech

Børn i Afrika har igennem flere år arrangeret forskellige workshops for børn/unge, og det har længe været mit ønske at få mulighed for at deltage i en sådan workshop. Buyonjo Primary School i Kaliro-området er stedet, hvor workshoppen skal finde sted, og skolelederen Joseph har tidligere deltaget i en lignende workshop i Iganga, så han helt styr på det gode værtskab.

Turen dertil

Vi kører fra Kampala torsdag morgen ved 6-tiden, det er stadig mørkt, men der er travlhed på vejene, og efter ca. 4 timers kørsel er vi fremme ved Buyonjo. Selvom køreturen er lang, er disse timer i bilen aldrig kedelige. Mange emner bliver vendt og diskuteret, oplevelser og erfaringer bliver delt, mens latteren breder sig mellem papkasser, poser og tasker. Temperaturen nærmer sig stille og roligt de 35 grader. Det har ikke regnet i flere måneder. Vi kører med åbne vinduer, og det røde støv fra jordvejene breder sig i bilen.

Intro til weekenden

Da vi ankommer til skolen, er workshoppen begyndt. Vi lister stille ind i den lille kirke, hvor alle børnene sidder tæt på bænke. Formiddagens program har handlet om børnenes forventninger til workshoppen, og vi ankommer i slutningen af et foredrag fra den lokale præst, et foredrag der blandt andet handler om personlige egenskaber så som respekt for andre, at hjælpe andre, at lære at dele m.m. En lærer skriver de vigtigste punkter på store stykker papirer, som er hængt op med tape på væggen.



Glade workshop deltagere som alle hjembragte ting til eget forbrug samt bolde til de respektive deltagende skoler.

Da præsten slutter sit indlæg, deler vi et skrivehæfte og en kuglepen ud til hvert barn, og de går straks i gang med at skrive noter.

Oplæg om hiv/aids

Næste indlæg kommer fra en pensioneret lærer - Florens - som fortæller om kønssygdomme, bl.a. hiv/aids. Hun er velforberedt og fortæller meget levende på engelsk (for vores skyld). Udfordringen er bare, at børnene ikke forstår særlig meget engelsk. Josephine og jeg stopper hende efter få minutter, og jeg beder hende om, at hun taler det lokale sprog af hensyn til børnene. Alle de noter, som bliver skrevet på de store stykker papir, skrives på engelsk, så jeg har fin mulighed for at følge med.

Børnene skriver flittigt noter i deres hæfter, dog er det vanskeligt for alle børn at se, hvad der bliver skrevet. Vores frivillige hjælper Jackie fra **Børn i Afrika** lister stille rundt med en rulle malertape og en tusch, snart har vi alle et navneskilt på tøjet, så vi kan lære hinandens navne.

Åben snak om sex

Foredraget med lærer Florens fortsætter. Hun har lavet sig en pegepind af nogle sammenrullede papirer - meget kreativt. Vi er nu nået til et punkt, der handler om sex, og her oplever jeg et "wake up call". Vi sidder med 80 børn i alderen 12-16 år, og det er ganske almindeligt, at alle kender til og har haft sex. Mine ører "blafirer i vinden", mens historier ruller frem omhandlende grunde til at have sex i så ung en alder.

Hele familien bor i samme rum og alle sover på samme madras under samme tæppe. Nogle piger får menstruationsbind eller underbukser af deres drengekærester, hvis de har sex med dem - de fleste kender til kondomer, som udleveres gratis på en sundhedsklinik.

Resten af foredraget handler om, at børn ikke skal ha-

ve sex med børn, og dialogen mellem børnene og Florens er åben og imødekommende, her er "løftede pegefingre" på den gode måde.

Sex med og uden gummi

Da foredraget er forbi, taler Josephine og jeg med to piger på 14 og 16 år. Pigen på 16 år fortæller, at hun får menstruationsbind af sin kæreste. Hendes mor har ikke råd til at give hende bind, og hvis hun ingen bind har, må hun blive hjemme fra skole. Hun fortæller, at de bruger kondom, men at kæresten synes, at de godt snart kan undvære dette. Pigen på 14 år fortæller, at hun og hendes kæreste ikke beskytter sig med kondom.

Dette her er noget af en øjenåbner for mig. Jeg tænker, at det jo ikke er nok at lave workshops for børnene, men at det også er nødvendigt at uddanne forældrene til at være ansvarlige for deres børns liv, og hvordan får vi lige taget fat på det. Hvordan får vi hjulpet pigerne med menstruationsbind? Man kan købe bind, som kan vaskes og bruges igen, er det mon en mulighed for os?

Børnene bliver delt i 2 grupper - piger og drenge hver for sig. I de næste par timer taler vi med dem om personlig hygiejne, og igen falder samtalerne begge steder på sex.

Første dag slutter ved 17.30-tiden. Børnene skal nå hjem, inden det bliver mørkt ved 19-tiden. Stemningen er god, børnene vil såmænd gerne fortsætte, og alle er parate til at fortsætte arbejdet dagen efter.

Lokal politibetjent om sikkerhed

På andendagen af workshoppen er alle mødt op, og alle har husket kuglepen og hæfte til at skrive noter i samt deres navneskilt - jeg er imponeret. Første punkt på programmet er et indlæg om sikkerhed for børn, som den lokale politimand skal bidrage med.

Uventet besøg

Men inden vi kommer i gang, kommer en kvinde ind i den lille kirke. Hun er mor til den pige på 16 år, som Josephine og jeg talte med dagen før, og denne mor har noget på hjertet, som hun gerne vil dele med os alle sammen.

Moren fortæller: “I går kom min datter hjem, meget glad efter at hun havde deltaget i denne workshop. Hun gav mig et stort knus, hvilket hun aldrig har gjort før, og så sagde hun: “Mor, jeg har gjort noget, som jeg aldrig har fortalt dig. Jeg har haft sex, hvilket jeg fortryder, men det stopper nu”. Jeg er meget glad og stolt af min datter, og jeg lover, at jeg i fremtiden vil gøre alt for at få råd til at give hende menstruationsbind, så hun ikke behøver at have sex for at få dem”.

Pigen græder, alle vi voksne kniber en tåre eller to - man kan høre en knappenål falde til jorden, mens vi lytter til pigens mor. Jeg går hen til den grædende pige, prøver at trøste hende med ord og knus. Hun skal være stolt af sig selv og af sin mor. Moren sætter sig på en bænk, hun vil gerne deltage i resten af workshoppen, for som hun siger, dette her må være noget helt specielt, som hun gerne vil opleve.

Tanker fylder igen i mit hoved. Når en sådan workshop kan medvirke til at gøre en stor forandring for blot et barn, hvad så med resten? Hvilken betydning har det for de andre børn?

Børns rettigheder

Så får den lokale politimand endelig tid til at tale. Han er velforberedt og med manuskript i hånden, og han tager udgangspunkt i børns rettigheder, taler om myndighedsalderen på 18 år samt den kriminelle lavalder på 12 år. Han fortæller - ret skræmmende - om livet i et fængsel, fortæller om børn der bliver slået af deres forældre, om forældrenes manglende ansvarlighed over for deres børn m.m. Børnene har mange spørgsmål, og politimanden svarer på stort som småt. En dreng ville f.eks. gerne vide, om det er kriminelt at prutte,

når man er sammen med andre.

Dagens sidste oplægsholder er en skoleleder - lærer Francis - som fortæller om børns rettigheder. Selvom det er hen på eftermiddagen, luften i kirken er tæt af varme, og et enkelt barn tager sig en lur, så forstår Francis at holde os vågne.

Indimellem synger og danser vi, laver bevægelseslege hvor vi klapper, og så bruger han “bolsjepædagogik” på en sjov måde. Hver gang han får et godt svar på sine spørgsmål, er der en slikkepind til det barn, som kan svare for sig, og det kan i den grad holde børnene vågne. Hvem vil ikke gerne have en slikkepind?

Gruppearbejde om teater

Efter Francis’ indlæg er det tid for børnene til at arbejde i de grupper, som de er blevet inddelt i, da workshoppen begyndte. De fire grupper skal hver opføre et lille teaterstykke, som viser noget af det, som de har lært på workshoppen, og det er noget, som alle går vældig meget op i. Derefter er der gaver til alle, og de kan vælge imellem en t-shirt, myggenet, en plasticbørste med spejl, en tandbørste, en negleklipper eller en slags vaskeklud.

Hvad er en t-shirt værd?

T-shirts er meget populære, og jeg har egentlig altid syntes, at det var spild af penge, når der altid skulle være t-shirts med logo på, når der blev holdt workshops. MEN takket være en kommentar fra en forælder gik det pludselig op for mig, at en t-shirt er en stor hjælp. Det er en beklædningsgenstand, som mange forældre ude på landet ikke har råd til at købe, og derfor er det et vældig godt supplement til hverdagens manglende beklædning. Jeg skal aldrig spørge ind til nødvendigheden af t-shirts til workshops mere, for det er for mange en god hjælp. Stoltheden over at være iført en t-shirt lyser ud af børnenes øjne, og deres smil er store.

Workshop på en helligdag

Ved 17.30-tiden slutter workshoppen, og den blev officielt afsluttet med en tale af den øverstbefalende på skoleområdet. Egentlig skulle det have været områdets borgmester, men han var forhindret, da fredag den 16.2 var en helligdag. Der er givet officiel tilladelse til, at workshoppen kan afholdes på en helligdag.

Børnenes engelsk er bestemt ikke særlig godt, selvom det er det sprog, der skal undervises i, dog bliver flere og flere af dem mere modige som tiden går, og de henvender sig til mig. Det ligger mig meget på sinde, at jeg får sagt farvel og på gensyn til dem alle. De lover at arbejde med det engelske sprog, således at kommunikationen bliver bedre, næste gang vi ses.

Skoleledere fra andre skoler

Skoleledere fra andre end de deltagende skoler er også mødt op, ligesom jeg, for at høre og se, hvad der foregår på en sådan workshop, så efterfølgende må vi holde et møde med dem under et skyggefuldt mangotræ for at høre, hvad de har på hjertet.

De har selvfølgelig ønsker om at indgå i et samarbejde med **Børn i Afrika**, at få mulighed for at deres skole også kan deltage i en workshop, samt at modtage skolemateriale fra vores blyantsprojekt. Til sidst får jeg - på vegne af **Børn i Afrika** - overrakt to store levende kalkuner, hvilket er en gave fra skolelederne på de deltagende skoler.

Tak til Det Obelske Familiefond

Jeg lover at viderebringe alle de mange gange TAK til de rette personer. Et kæmpe tak skal viderebringes til Det Obelske Familiefond, som har gjort det muligt for **Børn i Afrika** at afholde 10 workshops som denne. Jeg må også medgive stor ros til de lærere, skoleledere og Josephine, som har planlagt programmet i workshoppen. Jeg synes, at de alle har gjort et

STØT CAMPS

STØT CAMPS
Indbetal på bankkonto
0111 5906 851 158
Vælg selv beløbets størrelse

Børn i Afrika har gennem flere år afholdt lejre for fattige og forældreløse børn af 1-2 dages varighed. Formålet har været at give de 10-14 årige lejrdeltagere undervisning og information om bl.a. hygiejne, sundhed, sygdomme, beskyttelse mod hiv/aids, sociale færdigheder og ikke mindst at møde andre børn i samme situation. De får også viden om deres ansvar og deres rettigheder. Selvfølgelig bliver der også tid til leg, samtale og erfaringsudveksling. Ved slutningen får de alle en t-shirt og et lille hygiejnekit med tandbørste, tandpasta, svamp, negleklipper og et myggenet. Vi har fået bevilling fra et fond, men skal selv skaffe nogle af midlerne.

Hjælp os med at gennemføre disse lejre!

www.borniafrika.dk

Opfordring i medlemsbladet for et år siden om at støtte de workshops, som beskrives i artiklen.

flot og et godt stykke arbejde. Det har været givende for mig at få mulighed for at overvære denne workshop. Jeg har lært meget og fået dybere indsigt i, hvordan det er at være et barn i Uganda, og hvilken fremtid et barn kan have.

Mange tanker rumler rundt i mit hovede, da vi kører gennem den mørke aften mod Kampala. Det røde støv fra jordvejene ligger som en dyne over os inde i bilen, vi nyser og pudser næser, mens vi evaluerer de sidste dage. Oplevelser som denne workshop fylder mig med glæde og taknemmelighed over, at jeg har mulighed for at være med i dette samarbejde omkring **Børn i Afrika / Children in Africa**.

